

ASPECTE PRIVIND FRECVENȚA UNOR SPECII DE PĂSĂRI ACVATICE DE INTERES VÎNĂTORESC ȘI FAUNISTIC DIN DELTA DUNĂRII ȘI BALTA BRĂILEI

Ing. N. I. DRAGOMIR și
Ing. M. INAȘCU

Generalități

Vînătoarea, ca ramură economică sau ca preocupare sportiv-turistică are un larg cîmp de activitate în Delta Dunării și zonele limitrofe, care prin cele peste 500 mii ha suprafață și prin bogăția faunei, îndeplinesc toate condițiile pentru buna lor dezvoltare.

Baza acestor preocupări constituind-o bogăția vînatului, dintre care primul loc îl ocupă vînatul acvatic cu pene, dinamica evoluției acestuia trebuie să fie o preocupare de prim ordin pentru cei însărcinați cu buna lui gospodărire, o deosebită importanță avînd aprecierea cît mai reală a numărului său.

Datorită însă caracterului lui migrator, pentru acest vînat, metodele de evaluare sînt foarte greu de aplicat și destul de imprecise, deși există unele metode stabilite pentru vînatul cu pene sedentar.

În această situație s-a recurs la un artificiu, anume, în loc de a încerca stabilirea efectivelor reale, s-a acceptat principiul determinării numărului de întîlniri ale observatorului cu vînatul respectiv, într-o perioadă determinată de timp și care s-a considerat „frecvența” speciei. (Se subînțelege că unele exemplare vor putea fi întîlnite în acest interval de mai multe ori). Acceptarea acestui procedeu a fost justificat prin afirmația că pe un vînător îl interesează nu atît efectivul real, cît posibilitatea de a trage cît mai multe focuri la vînătoare, posibilitate oferită tocmai de numărul întîlnirilor cu acest vînat. Tot în baza cunoașterii acestor întîlniri se poate face o planificare a numărului de piese ce se pot recolta, fapt ce ar putea interesa în mare măsură sectorul economic al vînătoarei.

În orice caz, trebuie să fie reținut faptul că este vorba de un compromis, impus de imposibilitatea determinării efectivelor reale la data actuală.

Datorită terenului vast de cercetare, o problemă deosebit de importantă a constituit stabilirea zonelor și punctelor de observații, fiindcă cuprinde întreaga suprafață a Deltei și zonelor limitrofe, ar cere personal extrem de mult, fapt ce depășește posibilitățile actuale ale Stațiunii. Pentru ușurarea lucrărilor de cercetare s-a avut în vedere o subîmpărțire a întregului teritoriu în câteva subdiviziuni, caracterizate prin unele particularități ecologice și avifaunistice.

S-a admis împărțirea întregului teritoriu în 3 subdiviziuni, Balta Brăilei constituind o unitate aparte. Astfel :

Delta propriu-zisă, limitată la nord și nord-vest de brațul Chilia, la sud-vest de o linie convențională trecînd puțin în afara brațului Sf. Gheorghe, iar la est de o linie trecînd la o distanță variabilă de litoral atît cît se resimte influența Mării, manifestată mai ales prin apa salmastră a lagunelor din lungul țărmlui ;

— *complexul de lacuri mari*, Razelm, Golovița, Zmeica, Sinoie, precum și alte lacuri mai mici din vecinătate, lăsînd spre mare o fișie de litoral ;

— *litoralul Mării*, așa cum s-a arătat mai sus cuprinzînd o zonă variabilă ca lățime pînă la cîtiva km, de-a lungul țărmlui.

Balta Brăilei, cuprinde zona rămasă neîndiguită dintre brațul Borcea și Dunăre.

Asupra acestor limite, referindu-ne la primele trei, mai pot fi purtate discuții, deoarece în unele cazuri e foarte greu de stabilit o limită mai mult s-au mai puțin precisă așa cum e cazul de exemplu între limita de nord a lacului Razelm și Delta propriu zisă.

În fiecare din aceste subdiviziuni s-a ales un punct cît mai reprezentativ care să întrunească caracteristicile specifice din toate punctele de vedere a acestora. Astfel, pentru zona de litoral s-a ales ca punct Sf. Gheorghe, în Delta propriu-zisă s-a fixat punctul de observație la Crișan, iar în zona marelor lacuri 6 Martie (Jurilofca).

În jurul acestor puncte, observatorii au cules date zilnice asupra speciilor observate, numărul lor și toate aspectele de biologie într-o perioadă de 12 luni considerată de la 1 sept. Prelucrarea datelor s-a făcut pe luni și pe puncte de observație stabilindu-se frecvența exprimată în procente și coeficienți cu unele aprecieri asupra influenței factorilor externi.

Ținem să precizăm că diferitele date calculate privind frecvența, sînt caracteristice punctului de observație unei zone din jur, fără a le putea generaliza la întreaga suprafață a teritoriului pentru care sînt numai orientative, rămînînd valabilă însă corelația ce există între factorii externi (climatici, hidrologi și antropici) și variația coeficienților în diverse perioade ale anului.

Au fost luate sub observație un număr de 50 specii, în majoritate de interes vînătoresc la care s-a stabilit frecvența, evidențiindu-se acelea cu frecvența cea mai mare, medie și minimă.

CARACTERIZAREA ECOLOGICĂ ȘI AVIFAUNISTICĂ ALE SUBDIVIZIUNILOR MARI A TERITORIULUI DE CERCETARE

Caracterizarea ecologică

Particularitatea avifaunistică a diferitelor subdiviziuni precizate mai sus, se poate explica ecologic, bine înțeles în linii generale, fără a intra în condițiile mai complicate ca de exemplu — stabilirea relațiilor trofice precise.

Astfel, Delta propriu-zisă este caracterizată prin cea mai mare varietate a peisajului. Aici întâlnim acvatori de naturi foarte diferite — ghioluri mari cu apa adâncă, relativ săraci în vegetație; jepși cu apa puțin adâncă, bogate în vegetație submersă și plutitoare; brațele actuale și vechi ale Dunării cu un curs mai mult sau mai puțin repede, apa adâncă și vegetația săracă; canale naturale și artificiale, cu curs lent și deseori cu vegetația bogată etc. Vegetația este foarte variată, predominând bineînțeles cea acvatică și hidrofilă: desigur întinse de trestie, papură, țipirig etc.

„Plaeuri“ plutitori s-au fixat acoperiți de obicei tot cu trestie, uneori în asociație cu tufișuri de zălog, mai rar de salcia albă; asociații de plante plutitoare mai ales nuferi și ciulini de apă; asociații de plante submerse „brădiș“; fișii de pădure de salcie crescută pe grinduri; pîlcuri de sălcii și de zălog inundate de apă; grinduri cu vegetație de pășune sau cu culturi agricole etc.

Această varietate de condiții permite să sălășluiască aici foarte multe specii de păsări cu cerințe ecologice variate.

Sînt puțin reprezentate în Delta propriu-zisă suprafețele nisipoase și sărăturile, iar stîncăriile lipsesc cu totul, din care motiv și speciile caracteristice acestor terenuri apar aici accidental.

În ultimii ani s-au extins foarte mult suprafețele indiguite cu nivelul de apă variabil, dirijat de om (incintele stuficole) și iazurile piscicole, care au creat condiții noi pentru ornitofauna clocitoare, influențînd nefavorabil asupra populației acesteia.

Complexul de lacuri are cu totul alt caracter ecologic. Aici predomină lacurile mari, foste lagune marine, îndulcite în prezent, cu luciul întins de apă și sărace în vegetație. Malurile lor sînt formate din sărături, plaje de nisip, faleză de loess sau stîncării, de asemenea cu vegetație sărăcăcioasă. Plantele lemnoase sînt slab reprezentate. Există și lacuri sărate închise care nu comunică nici cu Dunărea nici cu Marea așa cum sînt sărăturile Murighiolului și Sarinasufului.

Numai în partea de nord lacul Razelm ia contact cu Delta propriu-zisă (insula Dranovului), unde vegetația este mai bogată și condițiile de adăpost mai bune.

Din cauza acestor particularități de peisaj, complexul de lacuri este relativ sărac în specii clocitoare, dar apar cele cîteva specii caracte-

ristice acestui teritoriu. Lacurile mari în schimb, reprezintă un teren ideal pentru popas în timpul pasajelor și de iernat pentru multe specii.

Litoralul Mării se caracterizează mai ales prin plaje nisipoase pe alocuri înguste sau uneori mai late și cu unele porțiuni îmbinându-se cu Balta (Sulina—Cardon), unde astfel se îngustează la maximum zona caracteristică de Litoral.

Dincolo de aceste fâșii nisipoase începe peisajul caracteristic Deltei propriu-zise cu vegetația bogată.

Interesant în această zonă este existența în dreptul gurilor brațului Sf. Gheorghe a insulei Sahalin, fâșie de nisip lungă de câțiva km, destul de îngustă, așezată paralel cu Litoralul.

Porțiunea de apă dintre această insulă și litoral, denumită „Meleaua Sf. Gheorghe” are caracter cu totul particular: apa este complet îndulcită, puțin adâncă, cu vegetația acvatică foarte bogată. Astfel, această porțiune împreună cu insula Sahalin, reprezintă un loc de concentrare pentru păsări în afara perioadei de cuibărit, mai ales la iernat.

Caracteristice pentru zona de Litoral mai sînt și vechile lagune marine de dimensiuni mai mici (zătoanele) separate prin cordoane litorale înguste. Apa lor se menține încă sărată, iar vegetația acvatică este destul de bogată și oferă păsărilor hrană suficientă mai ales în timpul iernii.

Malul propriu-zis al Mării oferă condiții puține de cuibărit speciilor de interes vînătoresc, însă acolo unde vegetația este destul de bogată se pot întîlni cuiburi și chiar colonii.

În ceea ce privește Balta Brăilei condițiile ecologice de aici se apropie cu cele din Delta propriu-zisă, dar sînt mai puțin variate, oferind posibilități mai limitate de trai pentru păsări. Caracteristică este lipsa plaurului și, în general, reducerea suprafeței de stufărișuri și desişuri cu vegetația acvatică, datorită importanțelor modificări produse în ultimii ani.

CARACTERIZARE AVIFAUNISTICĂ

A da o caracterizare avifaunistică precisă acestor suprafețe mari, este un lucru relativ, datorită schimbărilor ce se produc an de an în întreg teritoriul de cercetare, prin intervenția omului — cel mai concludent exemplu ar fi Balta Brăilei, și bineînțeles, datorită variației factorilor naturali externi.

Din acest motiv ne vom mulțumi a stabili doar cîteva trăsături generale.

Astfel, Delta propriu-zisă este incontestabil porțiunea cea mai reprezentativă a întregului teritoriu. Aici cuibăresc în număr mare cele mai multe specii, printre care și cele mai caracteristice de vînat acvatic: *Cygnus olor*, *Anser anser*, *Anas platyrhynchos*, *A. strepera*, *Netta rufina*, *Aythya nyroca*, *Podiceps cristatus*, *P. griseigena*, (mai sporadic *P. nigricollis*), *Fulica atra*.

Aici se găsesc coloniile de pelicani de ambele specii, la care înaintea combaterilor prea intense, se asocia și cormoranul mare. Tot aici sînt cunoscute și coloniile mixte cele mai multe, cele mai bogate în indivizi și cele mai variate în compoziție: *Platalea leucorodia*, *Plegadis falcinellus*, specii de *Ardea* și *Égretta*, *Ardeola ralloides*, *Nycticorax nycticorax*, *Phalacrocorax pygmaeus*.

Tot aici pare a fi limitat în prezent cuibăritului lui *Haliaëtus albicilla*.

Negativ, Delta propriu-zisă se poate caracteriza prin lipsa la cui-bărit (sau poate extrema raritate) a cîtorva specii — *Tadorna tadorna*, *Casarca ferruginea*, *Himantopus himantopus*, *Recurvirostra avosetta*, precum și a unora, necuprinse în cercetările noastre amănunțite, dar avînd totuși oarecare interes (de ex. *Burhinus oedicnemus*).

În timpul pasajelor prin Delta propriu-zisă se scurge majoritatea speciilor migratoare, din care o parte rămîn și la iernat dacă starea timpului permite. Ceva mai rare par a fi numai unele specii ca *Aythya marila*, *Mergus serrator*, chiar *Grus grus*.

Se pare că în Delta propriu-zisă se produc și unele concentrări ale vînatului în vederea năpărlirii, în special la *Anser anser*. Dar acest aspect nu a fost cercetat sistematic pînă în prezent, deci se impune o anumită rezervă.

În complexul de lacuri, numărul păsărilor clocitoare (raportat, bineînțeles la suprafață) par a fi incomparabil mai mic decît în Delta propriu-zisă. Excepție face *Cygnus olor*, care pare să-și găsească aici teritoriul principal de cuibărit. Abundente la cuibărit mai sînt *A. platyrhynchos* și *N. rufina*, pe cînd *A. anser*, *A. strepera*, *A. nyroca*, specii de *Podiceps*, *Fulica atra* sînt mai rare decît în Delta propriu-zisă. Numai aici par să clocească speciile rare ca *T. tadorna*, *C. ferruginea*, *H. himantopus*, *R. avosetta*, precum și o serie de specii necuprinse în programul de cercetare.

Coloniile mixte sînt rare și compuse de obicei din specii puține. Pelicanii și cormoranul mare par să lipsească tot la cuibărit.

În timpul pasajelor pe aici se scurg foarte multe păsări. Pînă de curînd erau abundenți la pasaj cocorii, dar care în prezent s-au împuținat. În schimb, *Anser albifrons* și în prezent se strînge în cantități colosale la pasaj și parțial la iernat; de asemenea, *A. platyrhynchos*, *A. crecca*, *F. atra*, uneori *N. rufina*. Dintre specii mai rare în Delta propriu-zisă aici se semnalează uneori *Aythya marila* în număr destul de mare (cu rezerva asupra confuziilor eventuale cu *A. fuligula*, despre care s-a și vorbit mai sus; totuși, am văzut exemplare autentice de *A. marila*, colectate pe Razelm !).

Se observă și unele concentrări de vară, desigur pentru năpărlire, mai ales la *Netta rufina*, apoi la *A. platyrhynchos* și *C. olor*. Dar și în acest caz sînt necesare observații în continuare.

În ceea ce privește litoralul este sigur că multe specii de vînat cuibăresc pînă în imediata apropiere a Mării. Au fost semnalate colonii de pelicani (zătoane) și colonii mixte destul de bine populate (ciotice)

unde au clocit chiar stîrci-lopătari. Desigur, cuibăresc aici și numeroase specii caracteristice pentru regiuni litorale, dar necuprinse în programul nostru de cercetări.

Importanța litoralului ca regiune de pasaj și mai ales de iernare, a mai fost arătată mai sus. Aici trebuie să fie subliniat numai că în concentrări puternice pe litoral participă un număr relativ mic de specii — *C. cygnus*, *Anas platyrhynchos*, *A. crecca*, uneori *A. anser*, *A. ferina*, *A. fuligula*, *M. merganser*, *M. albellus*, *F. atra*. Speciile mai puțin rezistente părăsesc în majoritate țara în astfel de perioade; cel mult sînt reprezentate prin puține exemplare (*C. olor*, *A. strepera*, *N. rufina*, *A. nyroca*).

Balta Brăilei se pare că, în linii generale, se apropie cel mai mult de Delta propriu-zisă. Destul de comune sînt: *A. anser*, *A. platyrhynchos*, *A. nyroca*, *F. atra*.

C. olor, pare să lipsească de la cuibărit, speciile de pelicani lipsesc precis, în schimb pînă de curînd existau coloniile de *Ph. carbo*. *A. strepera*, *N. rufina* și *A. ferina*, sînt rare.

Există colonii mixte destul de bine populate; cuibăresc *E. garzetta*, *A. ralloides*, *N. nycticorax*, iar țigănușul lipsind în ultimii ani în colonii.

Asupra rolului acestei regiuni pentru migrație și iernat, deocamdată e greu de făcut precizări. Se pare că o serie de specii — comune în deltă lipsesc aici la pasaje (*C. cygnus*, *A. penelope*, *M. merganser*) sau sînt rare (*A. acuta*, *A. fuligula* și *M. albellus*).

REZULTATE PRIVIND FRECVENȚA

Frecvența pe care o vom reda pentru speciile de păsări acvatice luate în cercetare, reprezintă un raport procentual între numărul de întîlniri cu specia respectivă și numărul de întîlniri cu toate speciile luate în observație. Acest procent ne dă o imagine asupra frecvenței speciilor, atît în spațiu cît și în timp, ceea ce pentru producție este deocamdată singurul indicator pe care-l poate folosi în realizarea planului de producție, la recoltarea de păsări acvatice.

Din cele 50 de specii la care s-au executat zilnic observații sistematice de către cercetătorii științifici și laboranții instruiți special în acest scop, vom evidenția speciile cu frecvență mare, medie și mică, pe subdiviziunile teritoriale din ultima perioadă de timp (1967—1968):

a. ZONA SF. GHEORGHE

Dintre speciile de păsări cu frecvență mare (peste 50% semnalăm):

- *Anas platyrhynchos* (10—20%);
- *Fulica atra* (5—10%);
- *Anser anser* (5—10%);
- *Aythya nyroca* (5—10%);
- *Cygnus olor* (5—10%).

Specii cu frecvență medie în 1—5%

- *Anas crecca* ;
- *Aythia ferina* ;
- *Anas acuta* ;
- *Anas querquedula* ;
- *Aythia fuligula* ;
- *Pelecanus onocrotalus*.

Dintre speciile cu frecvență mică (sub 1%), enumerăm :

- *Todorna todorna*, *Gavia arctica*, *Hymantopus hymantopus*, *Recurvirostra avoseta*.

b. ZONA CRIȘAN

Specii cu frecvență mare (peste 5%) :

- *Ardea purpurea* (10—20%) ;
- *Anas platyrhynchos* (5—10%) ;
- *Fulica atra* (5—10%) ;
- *Aythya nyroca* (5—10%) ;
- *Plegadis falcinellus* (5—10%) ;
- *Nycticorax nycticorax* (5—10%) ;
- *Ardeola ralloides* (5—10%) ;
- *Egretta garzetta* (5—10%).

Printre speciile cu frecvență medie semnalăm :

- *Phalacrocorax pumeus* (1—5%) ;
- *Anser anser* (1—5%).

Specii cu frecvență mică, sub 1% :

- *Phalacrocorax carbo sinensis*, *Platelea leucorodia*, *Gavia arctica*.

c. ZONA MARILOR LACURI

Specii cu frecvență mare, peste 5% :

- *Netta rufina* (10—20%) ;
- *Aythya nyroca* (10—20%) ;
- *Ardea purpurea* (5—10%) ;
- *Anas platyrhynchos* (5—10%) ;
- *Cygnus olor* (5—10%) ;

Specii cu frecvență medie, între 1—5% :

- *Fulica atra* ;
- *Podiceps cristatus* ;
- *Ardeala ralloides* ;
- *Plegadis falcinellus* ;
- *Egretta garzetta*.

Dintre speciile cu frecvență mică sub 1% enumerăm :

- *Tadorna tadorna*, *Hymantopus hymantopus*, *Phalacrocorax carbo sinensis*, *Platelea leucorodia*, *Mergus merganser* etc.

PRIVIND INDICII DE FRECVENȚĂ A SPECIILOR LUATE ÎN

Nr. crt.	Specia	Total			P. O. Brăila		
		n	N	F	n	N	F
1	Gisca de vară	1 405	39 394	2	270	3 960	3
2	Girlița mare	320	61 275	2	112	2 708	2
3	Rața sălbatică mare	3 850	194 355	4	1 174	13 274	6
4	Rața pitică	367	132 491	2	—	—	—
5	Rață ciritoare	934	27 450	2	285	5 216	3
6	Rață cu perucă	1 819	42 920	3	50	196	2
7	Rață cu cap brun	665	54 759	2	75	501	2
8	Rață cu ochi albi	3 199	76 856	4	461	3 520	4
9	Rață pestriță	321	6 411	2	86	509	2
10	Rață fluierătoare	63	2 240	1	323	20	1
11	Rață sulițar	228	18 480	1	41	683	2
12	Rață lingurar	57	1 195	1	1	4	1
13	Rață moțată	148	16 020	1	—	—	—
14	Rață cu cap negru	—	—	—	—	—	—
15	Rață sunătoare	11	41	1	—	—	—
16	Lișiță	2 134	224 042	3	241	11 307	3
17	Califar alb	15	70	1	—	—	—
18	Califar roșu	1	2	1	—	—	—
19	Lebădă cîntătoare	156	2 171	1	13	66	1
20	Lebădă mută	1 122	15 431	2	46	259	2
21	Stîrc lopătar	53	404	1	—	—	—
22	Tigănuș	1 669	36 335	3	55	1 526	2
23	Stîrcul cenușiu	619	1 802	2	139	624	2
24	Stîrc purpuriu	2 582	9 273	3	58	369	2
25	Egreta mare	758	3 853	2	32	135	1
26	Egreta mică	1 462	7 739	2	117	1 397	2
27	Stîrcul galben	1 534	9 222	2	102	1 066	2
28	Stîrcul de noapte	1 067	8 277	2	96	1 115	2
29	Stîrc pitic	673	1 226	2	8	9	1
30	Buhai de baltă	41	50	1	—	—	—
31	Vultur codalib	162	246	1	53	81	2
32	Uliu de trestie	803	1 561	2	3	3	1
33	Ferăstrașul mare	22	96	1	—	—	—
34	Ferăstrașul mijlociu	22	265	1	—	—	—
35	Ferăstrașul mic	160	2 237	1	6	22	1
36	Cormoranul mare	195	1 297	1	15	119	1
37	Cormoranul mic	465	3 636	2	9	106	1
38	Pelicanul comun	280	30 291	1	—	—	—
39	Pelicanul creț	297	1 568	1	—	—	—
40	Corcodel mare	1 103	7 922	2	99	839	2
41	Corcodel cu gît roșu	94	399	1	4	28	1
42	Corcodel cu gît negru	14	38	1	—	—	—
43	Corcodel pitic	117	1 117	1	6	31	1
44	Fundac polar	13	21	1	7	11	1
45	Piciorong	42	145	1	—	—	—
46	Avozeta	15	71	1	—	—	—
47	Sitar de pădure	—	—	—	—	—	—
48	Cocorul mare	70	3 275	1	17	394	1
49	Cristei de baltă	55	124	1	—	—	—
50	Găinușă de baltă	259	475	1	—	—	—
Total:		31 484	1 070 994		3 864	50 454	

B E L
CERCETARE ÎN CURSUL UNEI PERIOADE DE UN AN (1.IX.1967 — 31.VIII.1968)

P. O. 6 Martie			P. O. Crişan			P. O. Sf. Gheorghe		
n	N	F	n	N	F	n	N	F
306	8 656	2	225	2 506	2	404	20 653	3
146	49 171	2	10	764	1	6	304	1
922	7 356	3	755	13 812	3	568	155 597	4
66	1 919	1	64	2 137	1	153	122 845	2
350	2 900	2	133	4 610	2	166	14 724	2
1 451	31 212	4	81	4 921	2	59	5 927	2
316	10 958	2	79	9 049	2	128	33 282	2
1 259	13 591	4	645	47 513	3	411	6 666	3
20	58	1	71	945	1	39	4 313	1
38	932	1	10	182	1	12	1 106	1
95	1 570	1	9	150	1	67	15 980	2
10	50	1	8	52	1	26	1 041	1
30	431	1	11	10 038	1	98	14 528	2
—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	11	41	1
455	89 664	2	703	75 764	3	247	46 728	3
8	25	1	—	—	—	7	45	1
1	2	1	—	—	—	—	—	—
25	120	1	10	96	1	82	1 694	2
668	6 647	3	50	869	1	258	6 749	3
11	17	1	6	67	1	19	105	1
373	13 534	2	640	9 679	3	278	3 842	3
112	285	2	120	215	2	96	302	2
952	3 619	3	915	2 997	4	344	1 251	3
336	1 464	2	117	381	2	173	1 276	2
357	1 245	2	489	1 499	3	159	648	2
405	1 188	2	551	4 003	3	100	698	2
177	809	2	496	3 425	3	56	283	2
174	304	2	382	748	2	19	28	1
19	26	1	1	1	1	15	17	1
24	36	1	12	15	1	33	58	1
152	245	2	229	285	2	229	738	2
7	24	1	—	—	—	15	72	1
13	219	1	—	—	—	8	46	1
13	298	1	7	67	1	134	1 829	2
4	4	1	73	318	1	55	512	2
15	826	1	317	1 588	2	10	24	1
41	3 147	1	91	10 268	2	61	6 394	2
113	261	2	14	87	1	159	1 201	2
432	2 316	2	204	2 064	2	148	1 200	2
8	12	1	11	154	1	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—
11	35	1	23	373	1	17	195	1
—	—	—	2	3	1	3	6	1
3	9	1	2	4	1	3	4	1
—	—	—	1	2	1	8	55	1
—	—	—	—	—	—	—	—	—
26	1 408	1	9	672	1	7	345	1
—	—	—	11	52	1	—	—	—
16	24	1	96	206	2	13	21	1
9 953	256 517		7 682	203 482		4 808	472 548	

d. SUBDIVIZIUNEA BALTA BRĂILEI :

Specii cu frecvență mare, peste 5% :

- *Anas platyrhynchos* (30—40%) ;
- *Aythya nyroca* (10—20%) ;
- *Anas quedquedula* (5—10%) ;
- *Anser anser* (5—10%) ;
- *Fulica atra* (5—10%) .

Specii cu frecvență medie (1—5%) :

- *Ardea cinerea*, *Egretta garzetta*, *Ardeola ralloides*, *Anser albifrons*, *Podiceps cristatus*.

Specii cu frecvență mică, sub 1% :

- *Circus aeruginosus*, *Spatula clipeata*, *Mergus albellus*, *Podiceps ruficollis*.

Frecvența ne dă o imagine suficient de clară a compoziției ornitofaunei din o diviziune teritorială și elementele înregistrate de observatori ne permit să calculăm și indicii de abundență a speciilor în biotopurile respective.

Frecvența speciilor și abundența acestora în spațiu și în timp într-un teritoriu poate servi deocamdată producției, pentru intensificarea recoltării speciilor de interes cinegetic în vederea realizării planului de producție.

Pe măsura perfecționării mijloacelor de investigație, se vor putea înregistra o serie de noi elemente care să ne poată ajuta la evaluarea efectivelor de vînat acvatic aripat, în scopul valorificării intensive a speciilor de interes vînătoresc.

LA FRÉQUENCE DE QUELQUES ESPÈCES D'OISEAUX AQUATIQUES PRÉSENTANT UN INTÉRÊT CYNÉGÉTIQUE ET FAUNISTIQUE DANS LE DELTA DU DANUBE ET LE MARAIS DE BRAÏLA

Résumé

On présente quelques données sur la fréquence des oiseaux aquatiques dans le Delta et le Marais de Braïla, ainsi que des observations sur le caractère écologique et avifaunistique de cette région.

Pour une description plus réelle la superficie soumise à la recherche a été divisée en quatre secteurs, chacun à son spécifique :

- le delta proprement-dit ;
- le complexe lagunaire ;
- le littoral de la mer ;
- le Marais de Braïla.

Pour chacune de ces zones, on précise le caractère écologique et avifaunistique.

Quant à la fréquence, ce n'est que les données concernant la période 1 septembre 1967—31 août 1968, qui soient présentées, séparément pour chacune zone.

On conclut par le tableau de la fréquence de 50 espèces étudiées, distribuées sur quatre points d'observation caractéristiques pour les quatre zones : Braïla, Jurilofca, Crișan et Sf. Gheorghe.